

غازهای همسایه و بومیان کلافه

کرگدنیم

حمید سلیمی

یک/ آیا سطح علمی لیگ فوتبال ایران آنقدر که فکر می‌کنیم پایین است؟ و آیا همانقدر که برخی مربیان ایرانی می‌گویند، بالاست؟ جواب به این سؤال را می‌توان با بررسی دقیق و آماری لیگ چند سال اخیر به سادگی پیدا کرد؛ جایی که دوبری خارجی -برانکو و استراماچونی- یکی برای دوره‌ای طولانی و یکی ظرف هفته‌هایی کوتاه، دستوربان ساده‌ای را به لیگ تزریق و گندم طلایی موفقیت را درو می‌کنند. برانکو چهار سال با فرمولی ساده -پرس، سادگی، پاسکاری، و حرکت در عمق- جام‌ها را غارت می‌کند و مربیان داخلی را هکاری برای متوقف‌کردنش پیدا نمی‌کنند.

دو/ آیا سطح مربیان ایران طوری پایین است که باید مسخره‌شان کنیم و جوک بسازیم؟ نه. لاقل نسل تازه مربیان، علم‌گرا و به‌روز و مدرن رفتار و عمل می‌کنند. مربیانی نظیر یحیی گل محمدی، عبدالله ویسی و حتی تازه‌واردهایی نظیر همین فرهاد مجیدی و جواد نکونام که کم‌سابقه‌تر هستند، حتماً می‌توانند به زودی با افزودن بر بار دانش خود حرف‌های زیادی برای گفتن داشته باشند. شک نکنید لیگ ایران به زودی دارای فیلم‌هایی آموزشی از حرکات تیمی تکرار شونده خواهد شد؛ حرکاتی مشابه و مؤثر از تیم‌هایی که به تدریج شبیه مربی‌شان می‌شوند.

سه/ هر مربی خارجی که به تیم ملی برگسالان می‌آید، حرف از این می‌شود که او بر تیم‌های پایه هم نظارت خواهد کرد. فرقی نمی‌کند فرعون متکبری مثل کی‌روش سرمربی ما باشد یا چاپلوس کلاهدارداری نظیر ویلموتس؛ در هر صورت تیم‌های رده سنی پایین‌تر از نظر فدراسیون بی‌اهمیت، اضافی و فاقد ارزشند. در نتیجه سرمربی نامدار و غیربومی نه تنها نظارتی بر کار مربیان -بومی و وطنی- رده پایین ندارد، که حتی با رویکردی ارباب رعیتی از مشاوره ساده به آنها هم دریغ می‌کند. کی‌روش که حتی اجازه نمی‌داد تیم‌های رده سنی در کمپ تیم‌های ملی تمرین کنند! خبری از دانش افزایی و آموزش هم نیست و اگر همت شخصی مربیان جوان و خوشفکر فوتبال ایران نبود، هنوز شاهد این بودیم که سانتر و اضافه کردن یک مدافع به خط حمله و اوت دستی، اصلی‌ترین تاکتیک‌های فوتبال ما باشند. بله، ما با فقر دانش مواجهیم و مربی خارجی نیازی ضروری است، اما نسل تازه از سرمربی‌ها حتماً حرف‌های خوبی برای گفتن دارند، حتی اگر فدراسیون وقتی برای تیم‌های پایه انتخاب‌شان می‌کند و با آنها مثل شهروندان درجه ۲ رفتار کند.

نگاه

ویسی‌قردان پیشکسوتان

در فوتبال، خیلی کم دیدیم بازیکنان یا مربیان از پیشکسوتان خود قدردانی کنند و موفقیت‌های‌شان را مدیون آنها باشند. در واقع اکثر اهالی فوتبال، موفقیتی که به دست می‌آورند را فقط مختص خودشان می‌دانند و نمی‌خواهند از دیگران نام ببرند اما عبدالله ویسی با این مربیان متفاوت است. ویسی وقتی با استقلال خوزستان قهرمان لیگ برتر شد، از پیشکسوتانی مثل غلامحسین پیروانی، رسول کریم‌کندی و... به عنوان مربیانی که به او مشاوره می‌دادند، نام برد و از آنها قدردانی کرد. مربیانی که توانستند به او کمک کنند تا بتواند بهترین نتایج را بگیرد. ویسی فقط در روزهای خوش به یاد این پیشکسوتان نیست و همیشه سعی می‌کند از تلاش‌های آنها قدردانی کند. مربی جوان خوزستانی، حتی باالابودن روحیه‌اش را مدیون مشاوره‌های کریم‌کندی و پیروانی است. چراکه آنها معتقدند انگیزه و انرژی عبدالله ویسی آنقدر بالا است که نیازی به دستیار و مربی جوان‌تر ندارد که بخواهد پا به پای بازیکنانش کار کند. همین تعریف و تمجیدها، انگیزه و انرژی ویسی را بیش از هر زمانی کرده و در کنار آن، سرمربی جوان پیکانی هابا وجود اینکه این روزها تیمش شرایط سختی دارد، قردان پیشکسوتانی است که به او کمک می‌کنند. حتی اگر این کمک‌ها فنی نباشد و فقط بخواهد به لحاظ روحی و روانی، شرایط را برایش بهتر کند. نکته جالب در مورد ویسی این است که او فقط خود را به چند پیشکسوت محدود نکرده و از هر کسی که بتواند کمک می‌گیرد، او همیشه در تمرینات تیم‌های ملی هم حضوری فعال دارد و سعی می‌کند از مربیان ملی‌الگو برداری کند تا بتواند در کارش به موفقیت بیشتری برسد. ویسی حتی به خاطر این مسئله نگران حرف و حدیث‌ها نیست و در تمرین تیم‌های پایه هم حضور پیدا می‌کند تا بلکه بتواند به داشته‌هایش اضافه کند. با این شرایط، باید گفت عبدالله ویسی سرمربی پیکان همیشه تلاش می‌کند هم به لحاظ فنی و همه به لحاظ اخلاقی جزو بهترین‌ها باشد و از تجربه دیگر مربیان به بهترین شکل استفاده می‌کند.

شما معمولاً هر مربی خارجی که برای تیم ملی انتخاب می‌شد سر تمرین می‌رفتید که از او الگو بگیرید و با شیوه کارش آشنا شوید. برای اسکوچیچ هم چنین کاری می‌کنید؟

صد درصد این کار را انجام می‌دهم. برایم هم فرقی ندارد چه کسی مربی باشد؛ چه ایرانی باشد و چه خارجی. من با وجود اینکه سیروس پورموسوی دستیارم بود، وقتی به عنوان مربی تیم جوانان ایران انتخاب شد، سر تمرین این تیم رفتم که هم یاد بگیرم و هم اوضاع و احوال تیم‌های ملی را بدانم. هر کمکی هم که بتوانم انجام دهم حتماً انجام می‌دهم. جالب است که وقتی پورموسوی از تیم جوانان ایران جدا شد، کسی پیگیر وضعیتش نشد و کاری برای بازگرداندنش نکردند...

پورموسوی خیلی زحمت کشید و من می‌دانم با وجود اینکه پیشنهاد باشگاهی داشت، در تیم جوانان ماند تا کمک کند اما قدرش را ندانستند و از او حمایت لازم را نداشتند.

الان این همه پول به ویلموتس دادند، اما به بقیه تیم‌ها توجهی ندارند. مثلاً چرا نباید پاداش قهرمانی تیم فوتسال بانوان که با آن همه زحمت قهرمان آسیا شدند را بدهند؟ هیچ می‌دانند با یک سکه زندگی خیلی از بازیکنان این تیم زیر و رو می‌شود؟ به آنها پاداش کار بزرگی که انجام دادند را ندادند اما پول را به ویلموتس دادند که کاری برای تیم ملی انجام نداد.

سیروس پورموسوی هم ۲ سال می‌رفت و می‌آمد که به تیم امکانات بدهید اما ندادند. اگر راست می‌گویند وقتی مربی ایرانی انتخاب می‌کنند، باید طوری کار کنند که اعتبار و آبرویش از بین نرود. امیدوارم تصمیم‌گیرندگان در مورد انتخاب مربیان و تعیین‌کننده بود چه در ست رفتار کنند، مخصوصاً با مربیان ایرانی.

اگر مربی خارجی برای تیم جوانان می‌آوردند باز هم مثل پورموسوی با او برخورد می‌کردند؟ مطمئناً اینطور نیست و بدون شک برایش پرواز فرست کلاس، راننده مخصوص، غذای خیلی خوب و بهترین خانه را در اختیارش می‌گذاشتند.

در نهایت هم مربی بدون اینکه کاری انجام بدهد و نتیجه بگیرد، از ایران می‌رفت. متأسفانه در ایران قدر مربیان داخلی را نمی‌دانند و همه هزینه‌ها را برای مربیان خارجی انجام می‌دهند، در حالی که خیلی از مربیان ایرانی توانایی زیادی دارند که باید به آنها فرصت و امکانات داده شود تا به موفقیت برسند.

ضرر حریف هم می‌شود، مثلاً زمانی که ما خوب بازی می‌کنیم و این مسئله باعث می‌شود تماشاگران به تیم مقابل فشار بیاورند و به آنها استرس وارد کنند. پس بود و نبود تماشاگران دو طرفه است و یک بازی برد - برد. ولی در کل فوتبال بدون تماشاگر هیچ جذابیتی ندارد.

در مدت اخیر بحث‌ها و حواشی زیادی در مورد تیم ملی به وجود آمد که این مسئله حالا استرس زیادی برای فوتبالیست‌ها ایجاد کرده. چه نظری در مورد اتفاقات اخیر داری؟

الان بازی‌های ملی در سراسر دنیا از آفریقا و آسیا گرفته تا اروپا و اقیانوسیه در خواب هستند و فکر نمی‌کنم کشوری برنامه خاصی برای تیم ملی داشته باشد، اما در تیم ملی ما آنقدر حاشیه به وجود آمد که

اگر راست می‌گویند وقتی مربی ایرانی انتخاب می‌کنند، باید طوری کار کنند که اعتبار و آبرویش از بین نرود

باید نگران بود؛ از حاشیه قرارداد ویلموتس که اخیراً به آن پرداخته شده تا جنگ و دعواهایی که همیشه هست. شاید حرف ما اثری نداشته باشد اما این پول می‌توانستیم کارهای بزرگی برای فوتبال ایران انجام دهیم اما این پول به راحتی به ویلموتس داده شده که برای این اتفاق فقط می‌توانم بگویم «متأسفم!».

فکر می‌کنید تیم ملی با اسکوچیچ می‌تواند به موفقیت برسد؟

اسکوچیچ شناخت خوبی از تیم ملی دارد و این مسئله به او و تیم ملی کمک می‌کند. من از اول مخالف انتخاب اسکوچیچ بودم و می‌گفتم چرا با عجله او را انتخاب کردند اما حالا مربی تیم ملی است و همه وظیفه داریم از او و تیمش حمایت کنیم. من هم به عنوان یک مربی ایرانی هر کمکی از دستم بریاید انجام می‌دهم.

در این شرایط تخریب فایده ندارد و فقط باید حمایت کرد تا ان شاء الله تیم ملی نتیجه بگیرد و باز هم به جام جهانی صعود کند.

با توجه به اینکه پیکان هوادار ندارد و بازی با پرسپولیس بدون تماشاگر است، این مسئله به تیم‌تان کمک نمی‌کند؟

نمی‌شود گفت بدون تماشاگر بودن بازی به نفع ما می‌شود چون بعضی وقت‌ها حضور تماشاگران به ضرر حریف هم می‌شود. زمانی که مثلاً ما خوب بازی می‌کنیم و این مسئله باعث می‌شود تماشاگران به تیم مقابل فشار بیاورند و به آنها استرس وارد کنند. پس بود و نبود تماشاگران، ۲ طرفه است و یک بازی برد - برد. ولی در کل فوتبال بدون تماشاگر هیچ جذابیتی ندارد.

در مدت اخیر بحث‌ها و حواشی زیادی در مورد تیم ملی به وجود آمد که این مسئله حالا استرس زیادی برای فوتبالیست‌ها ایجاد کرده. چه نظری در مورد اتفاقات اخیر داری؟

الان بازی‌های ملی در سراسر دنیا از آفریقا و آسیا گرفته تا اروپا و اقیانوسیه در خواب هستند و فکر نمی‌کنم کشوری برنامه خاصی برای تیم ملی داشته باشد اما در تیم ملی ما آنقدر حاشیه به وجود آمد که باید نگران بود.

از حاشیه قرارداد ویلموتس که اخیراً به آن پرداخته شده تا جنگ و دعواهایی که همیشه هست. شاید حرف ما اثری نداشته باشد اما با این پول می‌توانستیم کارهای بزرگی برای فوتبال ایران انجام دهیم اما این پول مفت مفت به ویلموتس داده شده که برای این اتفاق فقط می‌توانم بگویم «متأسفم!».

فکر می‌کنید با این انرژی و انگیزه می‌توانید از پرسپولیس امتیاز بگیرید؟

ما صد درصد برای نباختن و بردن مقابل پرسپولیس به میدان می‌رویم. اگر قرار باشد کم بیاوریم و ناامید باشیم من نمی‌آدمم و کار نمی‌کردم، چون می‌دانم می‌شود امتیاز بگیریم و برای آن تلاش می‌کنیم. تیم هم بانشاط و شاداب است که امیدوارم با دست‌پراز زمین خارج شویم.

ما ۴ امتیاز با دیگر رقبای فاصله داریم که خوشبختانه با تیم‌های پایین جدول بازی رودرو داریم و می‌توانیم در آن بازی‌ها امتیاز بگیریم. کلاً ما دیگر وقتی برای امتیاز از دست دادن نداریم و باید در همه بازی‌ها برای گرفتن ۳ امتیاز به زمین برویم.

با توجه به اینکه پیکان هوادار ندارد و بازی با پرسپولیس بدون تماشاگر است، این مسئله به تیم‌تان کمک نمی‌کند؟

نمی‌شود گفت بدون تماشاگر بودن بازی به نفع ما می‌شود چون بعضی وقت‌ها حضور تماشاگران به